

modern GLAS

Vereniging van Vrienden van Modern Glas

[Home](#) [Over ons](#) [Nieuws](#) [Agenda](#) [Fjoezzz](#) [Activiteiten](#) [Aanmelden](#) [Contact](#) [Links](#) [Nationaal Glasmuseum](#)

[Atelierbezoeken](#)

[Archief
atelierbezoeken](#)

["Doorgaan tot het goed is"](#)
[Verslag van de atelierbezoek aan Barbara Nanning](#)

Sinds haar afstuderen als keramist aan de Amsterdamse Gerrit Rietveld Academie in 1979 genoot Barbara Nanning vooral grote bekendheid op het gebied van keramiek.

Pas later is ze met het materiaal glas in aanraking gekomen. Ze werd in 1995 door het Glasmuseum en de Glasfabriek Leerdam gevraagd het Museumjaarobject te ontwerpen. Stapels boeken en catalogi heeft ze eerst doorgeworsteld, musea en galeries afgelopen, goed om zich heen gekeken wat met glas mogelijk is en wat niet.

Geleidelijk nam glas een steeds belangrijker plaats in haar oeuvre in. De liefde voor klei werd ingeruild voor die van glas. Op een gegeven moment heeft ze zelfs alles met betrekking tot keramiek weggedaan. "Ik deed er al jaren niets meer mee. Het keek me maar aan. Op een gegeven moment dacht ik 'het moet maar weg', liet ze ons weten. Zowel in haar ontwerpen voor keramiek als in glas was en is de natuur in al haar verschijningsvormen haar inspiratie bron. "Ik werk veelal vanuit de cirkel, een oervorm. In het centrum van de cirkel is een rustpunt. Vanuit het rustpunt komt de beweging. En dat is wat ik doe: de essentie van beweging en groei vastleggen in mijn werk."

Haar jongste werken ontstaan voornamelijk in Tsjechië. Hier werken technisch geschoolde vakmensen, Barbara houdt zich liever bezig met het ontwerpen. Ze is op schoonheid gericht niet op functionaliteit. Haar objecten zijn in de loop der jaren steeds complexer geworden. Barbara is, zegt ze zelf, heel perfectionistisch. Ze gaat door tot het goed is. Is het niet naar haar zin, dan gooit ze het weg en begint opnieuw. Professionaliteit, aandacht, goed materiaal, zo wil ze het!

"Na uitgebreid onderzoek heb ik de juiste glassoort, werkmethode en gereedschappen gevonden voor het maken van mijn nieuwe objecten 'Coloured Shadows' " De titel komt voort uit haar verwondering en fascinatie voor de schaduw werking van rood, groen en blauw licht. Deze objecten worden gemaakt in de Millefiori techniek, een oude venetiaanse techniek. Barbara gebruikt hiervoor Bullseye glas. Bij de glasdraden gaat het om het patroon en de variëteit. Kleurpatronen zijn alleen zichtbaar aan de afgesneden uiteinden van een glasdraad. Een grote variëteit aan doorsnedes zijn essentieel. Vooral de details maken of het een saai of levendig beeld geeft, en bepalen daarom ook in hoge mate het eindresultaat. "In mijn werk gaat het niet om wat ik zie realistisch vast te leggen, maar om de impressie en het gevoel te vertalen naar vorm en kleur", legt ze uit "Bij de glasdraden gaat het om tekening en variëteit. Grilligheid en maatvoering roepen voor mij het beeld op van celdeling in de natuur. Leven is als een organisatie van levende cellen, die zich groeperen, samen klonteren." Vanuit deze gedachte maakt ze haar schalen "Coloured Shadows".

We hebben zeer van dit atelierbezoek genoten,
Renée Jansen-Schulz